

“CÁI CHÚA” NÓ NHẬP VÀO NGƯỜI

Bênêđictô M. Vũ Hồng Khanh, CRM

“Ngay lúc ấy có ba người đến nhà chúng tôi ở. Thần Khí bảo tôi đi với họ. Chúng tôi vào nhà ông Co-nê-li-ô. Ông này thuật lại cho chúng tôi nghe việc ông đã thấy thiên sứ đứng trong nhà ông vào bảo: ‘Hãy sai người đi Gia-phô mời ông Si-mon, cũng gọi là Phêrô. Ông ấy sẽ nói với ông những lời nhờ đó ông và cả nhà ông sẽ được cứu’”. (x. Cv 11, 11-14). Đó là lời trình bày của thánh Phêrô tại Giêrusalem trước giới cắt bì Do-thái.

Câu chuyện ấy không còn chỉ là câu chuyện của ngày xưa, mà còn là câu chuyện của nhiều nơi ngay ở thế kỷ XXI này, cụ thể có thể nói, là câu chuyện của vùng truyền giáo Sông Gâm.

Cách đây khoảng một năm, trong một lần đi dâng lễ tại một giáo điểm (cách nhà xứ 97 km). Một người đàn ông người H'mông đến gặp tôi và nói:

- “Con muốn có cái Chúa, cái Đạo, xin cha giúp con”.
- “Nhưng tại sao anh lại muốn có cái Chúa, cái Đạo?” - Tôi hỏi.
- “Bởi vì ‘cái Chúa’ nó nhập vào người, và con cứ muốn có cái Chúa, cái Đạo”.

Sau đó ít lâu, vượt 85 km leo đồi vượt suối, tôi đã đến với họ. Nơi họ ở là một nếp nhà đơn sơ, nằm mãi trên sườn núi. Họ tiếp đón tôi ngay bên cạnh bếp lửa, đơn sơ, mộc mạc nhưng chan chứa tình người. Từ một người đầu tiên hôm ấy, nay đã là 13. Tôi chưa biết họ, họ cũng chẳng biết tôi, nhưng được Thần Khí hướng dẫn, và được tình yêu Chúa Kitô quy tụ, chúng tôi gặp gỡ nhau tay bắt mặt mừng như tri kỷ lâu ngày hội ngộ. Tình yêu thương đó đã phá vỡ sự rụt rè vốn có nơi những anh chị em H'mông.

Tôi nói với họ về lòng hiếu thảo, và lòng hiếu thảo trước hết và trên hết là hiếu thảo với Thiên Chúa, Ngài là Cha Chung của tất cả chúng ta. Bởi vì Thiên Chúa là Cha của chúng ta, nên chúng ta đều là anh chị em với nhau. Mà là anh chị em của nhau nên chúng ta có bốn phận đìu dắt nhau, và giúp nhau sống tốt. Chúa Giêsu dạy ta sống tốt trong Lời của Ngài, sống theo Lời Chúa dạy là chúng ta thực hiện ý Chúa Cha. Mà thực thi ý Chúa Cha là lòng hiếu thảo cao nhất. – Người H'mông vốn trọng chữ hiếu đối với tổ tiên – Họ đã xin được học đạo để đền đáp ơn Chúa.

Một người H'mông Công Giáo ở Bắc Kạn đã giúp tôi dạy đạo cho họ mỗi sáng Chúa Nhật. Tính đến nay, lớp giáo lý dự tòng cho anh chị em người H'mông đã khai giảng được 3 tháng.

Khi viết bài này, tư tưởng đầu tiên lóe lên trong tâm trí tôi là lời thánh Phêrô trong Tông Đồ Công Vụ mà tôi đã trích dẫn trên: “*Có 3 người đến nhà chúng tôi...họ xin chúng tôi đến với họ*”, đó là truyện của thánh Phêrô xưa kia. Câu truyện của Vùng Truyền Giáo Sông Gâm hôm nay cũng na ná như thế “*Họ đến xin học đạo*”. Như thế chúng tôi chẳng có ông lãnh sự nghiệp gì trong việc giúp anh em lương dân nhận biết Thiên Chúa. Qua đó, tôi càng xác tín rằng: Công việc truyền giáo là công việc của Chúa Thánh Thần, Ngài có cách của Ngài để dẫn đưa những người thiện tâm về cùng Ngài. Chính Ngài sắp xếp cho **tôi gặp gỡ họ**, cũng chính Ngài sắp xếp cho **tôi nhờ được một người H'mông nhận dạy giáo lý** cho họ...

Phần chúng ta, chúng ta được mời gọi, hay đúng hơn được điễm phúc cộng tác với Ngài để làm cho Nước Chúa hiển sáng. Hãy cầu nguyện cho công việc truyền giáo, hãy quảng đại thừa vâng và lên đường nếu Chúa muốn.